

Blaas de Bazuin

Nieuwsbrief Kerst-december 2021

***Stichting Blaas de Bazuin** is een initiatief om de christengelovigen van Nederland (en Europa) op te roepen zich te verootmoedigen voor de zonden van de vaders, in het bijzonder voor de zonden tegen het Joodse volk door de eeuwen heen – wier bloed roept van de aarde – en die hebben uitgemondd in de Shoah, de moord op meer dan zes miljoen Joden in de Tweede Wereldoorlog. We zijn blij dat we u een nieuwe Nieuwsbrief kunnen sturen.*

Kerst, de kindermoord van Bethlehem

Een boodschap voor ieder die gelooft dat Jezus Christus, de Zoon van God, zo'n 2000 jaar geleden geboren is in de stad Bethlehem in het land Israël.

Kerst

Hebben wij het wel gehoord?
De kinderen van Bethlehem zijn vermoord.
Vergeving van zonden werd toen al duur betaald.
De jongetjes daar hebben het derde jaar niet gehaald.
Rachels wenen werd in Rama gehoord ;
haar kinderen zijn door Herodes vermoord.
Zij weigert zich te laten troosten,
omdat zij niet meer zijn.

Het kerstkind, onze Heer en Heiland,
met in drie talen boven het kruis: de Koning der Joden,
heeft ons het zegenen van zijn volk geboden.

Hoor echter Rachel in onze dagen
naar de zes miljoen vermoorde Joden vragen.
Rachels wenen is nu 100.000 keer zo groot.
De komst van Christus werd de dood van de Jood.
Hebben wij het nu nog steeds niet gehoord?
Troost, troost, mijn volk, zo luidt Gods Woord,
want de kinderen van Bethlehem, de Joden,
worden nog steeds vermoord.

De apostel Lucas vermeldt in zijn evangelie in het geslachtsregister de stamboom van Christus met daarin zijn voorvaders. Een daarvan is David, de bekende tweede koning van Israël, die zo'n 1000 jaar voor de geboorte en komst van Christus, in opdracht van de God van Israël tot koning over het volk Israël werd gezalfd. Lucas begint met: En Hij, Jezus, was toen Hij optrad, ongeveer dertig jaar.

Zijn komst was al eeuwen eerder o.a. door de profeet Micha voorzegt. De apostel Mattheüs haalt bij zijn verslag van de geboorte van Jezus uit het boek van deze profeet het volgende vers aan: En gij, Bethlehem, land van Juda, zijt geenszins de minste onder de leiders van Juda, want uit u zal een leidsman voortkomen, die mijn volk Israël weiden zal. De tekst is in Micha nog wat uitgebreider. De profeet schetst hier het beeld van de Herder die er is voor zijn schapen. Micha is een van de profeten die de woorden, die door de Geest van God geïnspireerd zijn, aan het volk van God, het Joodse volk, moest doorgeven.

Bij Mattheüs staat de komst van Jezus Christus in deze wereld een stuk korter beschreven dan bij Lucas. Het verslag bij Mattheüs wordt gevolgd door een bericht over de komst van de wijzen uit het Oosten, de vlucht naar Egypte, de kindermoord te Bethlehem en de terugkeer uit Egypte, met daarna de vestiging van Jozef en Maria met het Kind in Nazareth. Er staat tweemaal vermeld dat de terugkeer betrekking heeft op het land Israël. Dat is de Bijbelse naam van het gebied waarvan de God van Israël heeft gezegd dat het Zijn land is en waarvan Hij onder ede heeft beloofd dat het voor eeuwig gegeven is aan het volk Israël, de nakomelingen van de aartsvaders Abraham, Isaak en Jakob. In onze dagen zien we dat het volk Israël weer in het land Israël aanwezig is!

Kerst is een 'christelijk feest' waarbij door vele christenen nauwelijks beseft wordt dat het in Bethlehem een geheel Joods gebeuren was. Jozef, Maria en Jezus, Zacharia, Elisabeth en Johannes, Simeon en Hanna in de Tempel, de herders, ze waren allemaal Joods.

Bij alle kerstsfeer kan het geen kwaad eens stil te staan bij de kindermoord in Bethlehem die het directe gevolg was van de geboorte van Jezus Christus. Ook toen al betaalde het Joodse volk een hoge prijs, voor wat later een min of meer door de kerk gecreëerd feest zou worden. Een kleine Holocaust vond plaats met smartelijke gevolgen. Stroomen Joods bloed zouden later nog in het 'christelijk' Europa, Oost en West, vloeien. Dit gebeurde ook in ons land, waaronder in Utrecht omstreeks 1350 tijdens de pestepidemie. Later, in 1444, werden de Joden daar – en niet alleen daar - 'voor eeuwig' uit de stad verbannen. Een daad die ons nog steeds met schaamte zou moeten vervullen en die nooit officieel is herroepen. In een land met weer toenemend antisemitisme mag dat, evenals de kindermoord in Bethlehem, met kerst in onze kerken ook wel eens de aandacht krijgen.

Kerst is in onze dagen voor velen geworden tot een zoet verhaal in een fijne sfeer. Maar de Bijbel laat ons in het kerstverhaal hele andere dingen zien. Er was voor Hem geen plaats in de herberg. Om hun leven te redden moest Jozef met de jonge moeder Maria en het Kind vluchten naar Egypte en niemand weet hoe lang ze daar moesten zien te overleven. Kijk eens op de kaart hoe ver het is van Bethlehem naar de Nijldelta. En door wat een onherbergzame noordelijke Sinaiwoestijn zij moesten gaan, waarschijnlijk stapvoets met een ezel, om daar te komen.

Uiteindelijk moesten zij ook weer een keer terug, nu naar het in het noorden van Israël gelegen Nazareth, waar ze vandaan kwamen. Nazareth lag in Galilea, in het noorden van Israël en niet in een land wat sommigen nu menen te moeten aanduiden met Palestina. Wie niet konden vluchten waren de jongetjes, de kleintjes van Bethlehem. De vaders en moeders daar hebben niet kunnen vermoeden dat er in opdracht van koning Herodes ineens soldaten zouden verschijnen om hun baby's en kleuters te doden. Bij de razzia in Bethlehem waren de kindertjes kansloos.

Bij de opdracht van het kind Jezus in de Tempel had de oude Simeon die door de Heilige Geest naar de Tempel was geleid, tot Maria geprofeteerd dat er een zwaard door haar ziel zou gaan. Dit woord zou later zijn vervulling kreeg in het lijden en sterven van haar Zoon aan het kruis.

Daar waar Jezus verschijnt is er strijd en lijden want daar botst de duisternis tegen het licht. Dat is in het kerstverhaal al snel te zien. Later zou Jezus zelf zeggen dat Hij niet gekomen was om vrede te brengen maar verdeeldheid en strijd. Het 'kindeke' in de kribbe was vanaf het begin al bestemd voor een gruwelijke kruisdood, voor ons! Om als "Lam Gods" de rekening van de zondaren te betalen.

Boven het kruis stond in de drie toen in de regio gangbare talen zijn titel: "Koning der Joden". Het loog er niet om wie Hij was en wie Hij nog steeds is, zittend aan de rechterhand van God de Vader. Bij de aankondiging van Zijn geboorte werd door de engel Gabriël gezegd: Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid.

Wat moeten wij, mensen in Europa, antwoorden als Hij, nog steeds de Koning der Joden, ons vraagt wat wij met zijn volk, de Joden, door de eeuwen heen en in het bijzonder tijdens de Tweede Wereldoorlog, hebben gedaan? Kaïn (Europa), waar is uw broeder Abel (de Joden)?

De Bijbel, het geopenbaarde Woord van God, is volkomen helder ten aanzien van de moord op en de behandeling van het Joodse volk. Wie het volk Israël zegent, zal Gods zegen ervaren, wie het vervloekt, zal van Godswege vervloeking ervaren. Europa heeft door kerkelijk geïnspireerd antisemitisme eeuwenlang het Joodse volk vervloekt en het Europa-breed tijdens de Tweede Wereldoorlog ook nog uitgemoord. Gods Woord noemt dat bloedschuld en bloedschuld leidt tot een oordeel. Het is dan ook geen wonder dat de kerk in ons werelddeel in hoge mate stervende is. Kerst bepaalt ons zo ook bij ons eigen verleden, bij een schuld die nog open staat en die nog niet is verzoend. Vanwege deze vloek op Europa wordt ervaren dat de hemel geestelijk van koper is, dat de Kerk leegloopt en dat mensen nauwelijks met het evangelie worden bereikt.

Gerrit Keunen, Utrecht, december 2021

Joodse werkkampen in de regio Amsterdam

In de vorige Nieuwsbrief van Blaas de Bazuin melden wij dat we onderzoek deden naar Joodse werkkampen, waar de Joodse mannen dwangarbeid moesten verrichten. Inmiddels hebben we een kleine 60 kampen gevonden waar Joodse dwangarbeiders te werk werden gesteld.

Een Joodse onderzoeker uit Amsterdam, Lion TOKKIE, heeft de laatste jaren een onderzoek ingesteld naar Joodse dwangarbeiders die in de regio Amsterdam gedwongen arbeid verrichten. Hieronder een citaat van zijn bevindingen:

De joodse werkkampen vormden een essentiële schakel in de vervolging en moord van de joden in Nederland. In de herfst van 1942 waren er 8.000 joden in werkkampen. Ook de gezinsleden stonden geregistreerd. Ruim 30.000 joden, de dwangarbeiders met hun families, werden in 1942 naar het Oosten gedeporteerd. De gebrekkige kennis over de joodse werkkampen is een gevolg van het geringe aantal overlevenden. Daarnaast lagen deze kampen hoofdzakelijk in uithoeken van het land, zodat vaak alleen lokale bewoners van hun bestaan afwisten. Maar niet alleen op afgelegen plekken waren joodse werkkampen. Uit recent onderzoek blijkt dat Amsterdam maar liefst dertien joodse werkkampen kende.

Vier daarvan lagen in het Amsterdamse Bos, in een gedeelte dat nu een beschermd broedgebied is. Hoewel het geen afgesloten kampen waren, maar 'heen-en-weer' kampen, vormden zij toch een fundamentele schakel in de Jodenvervolging. Vanaf oktober 1942 werden de kampen leeggehaald. Maar daarmee was de dwangarbeid door joden in Nederland niet afgelopen. Zo werden vanaf januari 1944 gemengd gehuwde joodse mannen voor verschillende projecten - 'objecten' in ambtelijk jargon - ingezet, waaronder de werkverruimingsprojecten in het Amsterdamse Bos en op Schiphol-Oost.

De geschiedenis van de joodse werkkampen is nauwelijks bekend; des te belangrijker is het dat er meer aandacht komt voor deze beladen en confronterende geschiedenis. Het project past ook in de actuele context van Nederlandse instanties en bedrijven die zich rekenschap geven van hun rol tijdens de Tweede Wereldoorlog. Zo heeft de Nederlandse Spoorwegen haar aandeel onderkend en besloten tot financiële compensatie aan de joodse gemeenschap, ook het Gemeentelijk Vervoersbedrijf (GVB) liet weten "een aanpak" te willen "bedenken om met het eigen oorlogsverleden om te gaan."

Het Amsterdamse gemeentebestuur wil dat er onderzoek wordt gedaan naar de rol van de Sociale Dienst bij de tewerkstelling van joodse mannen in werkkampen. Als gevolg hiervan start het NIOD een breed onderzoek naar de rol van de gemeente Amsterdam tijdens de oorlog, en dan met name naar het functioneren van het ambtenarenapparaat. Tot nu toe was dat fragmentarisch en onvolledig onderzocht. Het overgrote deel van de Amsterdamse joden werd tijdens de oorlog gedeporteerd naar concentratie- en vernietigingskampen. De Duitse bezetter kreeg hierbij hulp van de politie, ambtenaren en gemeentelijke diensten.

De Stichting Blaas de Bazuin gaat bekijken of we misschien een verootmoedigings-bijeenkomst in Amsterdam kunnen organiseren. Wat zou het mooi zijn om dit in een synagoge te doen. Dat Christenen op een Joodse plaats vergeving vragen aan het Joodse volk en schuld belijden aan onze hemelse Vader. Bid, dat we in 2022 daarvoor weer de gelegenheid krijgen.

DE STICHTING BLAAS DE BAZUIN
WENST U GEZEGENDE KERSTDAGEN
EN
EEN VOORSPOEDIG 2022

Colofon

Eindredactie: Herman Drost

Bestuur: Theo Koppes, voorzitter, Paul Jaeger, secretaris. Herman Drost, penningmeester, Joke van der Vliet Algemeen adjunct

Postadres: Magistratenveld 3, 7327 LC, APELDOORN

e-mail: info@blaasdebazuin.nl

Website: www.blaasdebazuin.nl

Giften: NL66 SNSB 0937 379 31 t.n.v. H. Drost (ANBI status)